

«Κανόνες για Αποφάσεις» (Κ-30.1)

Αποσπάσματα από το Εργαστήριο που έγινε στο
Ίδρυμα για τα Μαθήματα Θαυμάτων (FACIM)
Roscoe N.Y.

Kenneth Warnick, Ph.D.

Μέρος VIII 2^{ος} Κανόνας (συν.)

(Κ-17.VI.3:1) Χωρίς ένα ξεκάθαρο, θετικό στόχο, καθορισμένο από την αρχή, η κατάσταση απλά φαίνεται να συμβαίνει, και δεν βγάζει νόημα μέχρι να έχει ήδη συμβεί.

Σκεφτείτε κάτι συγκεκριμένο στην ζωή σας που να είναι σημαντικό – μια σχέση με κάποιον, μια συνάντηση που χρειάζεται να παρευρεθείτε, μια απόφαση που χρειάζεται να πάρετε, κλπ. – και συνειδητοποιείτε πώς το κανονίζετε έτσι μέσα στο νου σας ώστε να έχει σημασία αυτό που θα συμβεί. Έχει μεγάλη σημασία αν αυτό το άτομο με προσέξει ή δεν με προσέξει. Έχει μεγάλη σημασία αν αυτό το άτομο με εγκρίνει ή δεν με εγκρίνει. Έχει μεγάλη σημασία αν το αφεντικό μου εγκρίνει την δουλειά μου και μου δώσει προαγωγή. Όλα αυτά τα πράγματα έχουν μεγάλη σημασία – αυτό εννοεί εδώ. Τίποτα δεν θα έχει νόημα μέχρι να συμβεί αυτό, επειδή το εγώ δεν γνωρίζει τι θέλει. Απλά είναι ξεκάθαρο για το τι δεν θέλει. Δεν υπάρχει τίποτα θετικό όσον αφορά το εγώ.

Επομένως, αυτό που μας λέει ο Ιησούς είναι να είμαστε ξεκάθαροι ως προς τον θετικό στόχο που θέλουμε. Σε αυτό το πλαίσιο μιλά για την αλήθεια ως στόχο. Μπορείτε να την αντικαταστήσετε με την γαλήνη, την συγχώρεση, κλπ., ως στόχο. Αν αυτό είναι που θέλετε ως στόχο σας, τότε θα συνειδητοποιήσετε ότι άσχετα με το τι συμβαίνει, το νόημα είναι ήδη εκεί. Το νόημα δεν χρειάζεται να περιμένει μέχρι να συμβεί το γεγονός, γιατί έχετε ήδη δώσει το νόημα στο συμβάν πριν συμβεί. Επομένως, δεν έχει σημασία τι θα συμβεί σ' αυτή την συνάντηση που θα παρευρεθώ, επειδή ο στόχος μου έχει ήδη τεθεί. Είτε η συνάντηση καταλήξει με τον τρόπο που θέλω, είτε με τον τρόπο που δεν θέλω, μπορώ να την δω σαν μια ευκαιρία να εξασκήσω και να μάθω την συγχώρεση – να μάθω ότι τίποτα το εξωτερικό δεν έχει σημασία. Αν βγω ραντεβού μ' αυτό το άτομο και πραγματικά νοιάζομαι γι' αυτό το άτομο, δεν έχει σημασία αν αυτό το άτομο με συμπαθήσει ή όχι, επειδή συνειδητοποιώ ότι έχω έναν σπουδαιότερο στόχο στο νου μου από την ικανοποίηση της ιδιαιτερότητας μου. Ο σπουδαιότερος στόχος είναι να μάθω την συγχώρεση, που σημαίνει κατάρνηση όλων των παρεμβολών που έχω βάλει ανάμεσα στον εαυτό μου και την Αγάπη του Θεού. Αυτό είναι που θέλω. Και όταν είσαι ξεκάθαρος ότι αυτό είναι που θέλεις, δεν έχει καμία σημασία στο τι συμβαίνει εξωτερικά.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνεις πράγματα στον κόσμο και ότι δεν θα δίνεις την προσοχή που χρειάζεται σ' αυτά. Αλλά η γαλήνη του νου σου, η Αγάπη του Θεού μέσα σου, δεν θα εξαρτάται από το τι σου συμβαίνει εξωτερικά. Εφαρμόζοντας τις αρχές των Μαθημάτων στην ζωή σου κατ' αυτόν τον τρόπο, κάνεις την ζωή σου σ' αυτόν τον κόσμο πολύ πιο απλή και εύκολη, επειδή αυτό που συμβαίνει εξωτερικά δεν παίζει πια κανένα ρόλο. Βέβαια, ίσως χρειάζεται να δείχνεις στον κόσμο σαν να παίζει πράγματι κάποιο ρόλο· αλλά κάπου μέσα σου θα υπάρχει ένα ευγενικό χαμόγελο που θα λέει: «Δεν έχει σημασία πώς θα πάνε αυτές οι εκλογές, δεν έχει σημασία πώς θα πάει η ψηφοφορία του διοικητικού συμβουλίου, δεν έχει σημασία τι συμβαίνει στην οικογένεια μου – δεν έχει σημασία επειδή ξέρω ότι η αγάπη του Ιησού είναι μαζί μου όποιο και να είναι το αποτέλεσμα. Και τίποτα και κανείς δεν μπορεί να το πάρει αυτό από μένα». Αλλά αυτό θα το βιώσεις μόνο αν είναι αυτό που θέλεις. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να επιστρέψεις σε αυτό το σημείο επιλογής μέσα στο νου σου, τον λήπτη της απόφασης – επειδή εκεί είναι που βρίσκεται η δράση. Με άλλα λόγια, μαθαίνεις να μην δίνεις την δύναμη σου σε κάποιον άλλον. Όλη η δύναμη στον Ουρανό και την γη βρίσκεται μέσα σου, που είναι η νέα ερμηνεία του βιβλικού εδαφίου από τον Ιησού στα Μαθήματα. Δεν είναι μόνο ότι αυτός έχει όλη την δύναμη στον Ουρανό και την γη, κι εμείς έχουμε όλη την δύναμη στον Ουρανό και την γη, που σημαίνει ότι έχουμε όλη την δύναμη να επιλέξουμε τον Ουρανό ή να επιλέξουμε την γη ή το εγώ. Αυτή είναι η νέα ερμηνεία των Μαθημάτων για το βιβλικό εδάφιο.

(Κ-17.VI.3:2) Μετά την κοιτάς [την κατάσταση που συνέβη], και προσπαθείς να ενώνσεις τα κομμάτια για να καταλάβεις ποιο πρέπει να ήταν το νόημα της.

Ρωτάμε με κάποιο τρόπο: «Ήταν αυτό καλό για μένα, δεν ήταν αυτό καλό για μένα»; Όπως γνωρίζετε πολλοί από εσάς, μεγάλωσα σε εβραϊκό σπιτικό και οι περισσότεροι Εβραίοι σκέφτονται και λένε (κάτι βέβαια που ισχύει για όλα τα γκρουπ): «Είναι αυτό καλό για τους Εβραίους»; Αυτό το άκουγα συχνά στην οικογένεια μου: «Ήταν αυτό καλό για τους Εβραίους»; Ο Πρόεδρος πήρε μια απόφαση: «Ήταν αυτό καλό για τους Εβραίους»; Ένα παράδειγμα γι' αυτό που μιλάμε. Κοιτάς πίσω προς αυτό που συνέβη, και ενώνεις τα κομμάτια για να καταλάβεις ποιο πρέπει να ήταν το νόημα της. Και η κατανόηση σου για το τι πρέπει να σήμαινε πάντα θα είναι στο πλαίσιο του: «Είναι καλό για μένα, ή για την ομάδα με την οποία ταυτίζομαι»;

(Κ-17.VI.3:3) Και θα κάνεις λάθος.

Δεν έχεις ιδέα για το νόημα επειδή πάντα κοιτάς μια κατάσταση μέσα από τα μάτια της ιδιαιτερότητας σου, που ήδη πρόκειται για μια διαστρέβλωση. Αυτό συμβαίνει επειδή η ιδιαιτερότητα δηλώνει ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι άνθρωποι και ομάδες με ιδιαίτερα ενδιαφέροντα μέσα στην Υιότητα, κι εγώ είμαι μέλος σε μια από αυτές τις ομάδες. Επομένως, αυτό που είναι καλό γι' αυτή την ομάδα, αυτό που είναι καλό για μένα, είναι καλό – και δεν με νοιάζει για όλους τους άλλους. Συνεπώς, πρέπει να κάνω λάθος, γιατί η βάση μου δεν είναι η ενοποιημένη αντίληψη που αντιλαμβάνεται τους πάντες το ίδιο. Αν κάτι είναι καλό για μένα, πρέπει να είναι καλό για κάθε μέλος της Υιότητας. Αν είναι καλό για οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας, πρέπει να είναι καλό για μένα και για τον κάθε άλλον. Δεν μπορεί να είναι καλό για την μια ομάδα και όχι για την άλλη. Είναι προφανές ότι έτσι όπως σκέφτεσαι για την προσωπική σου ζωή,

πόσο μάλλον γι' αυτό που συμβαίνει στον κόσμο, αυτό είναι ακριβώς το αντίθετο από τον τρόπο που σκέφτεται ο κόσμος – ακριβώς το αντίθετο. Η σκέψη του κόσμου πάντα βασίζεται στο εμείς-αυτοί, η ομάδα μου έναντι μιας άλλης ομάδας. Το μόνο που με νοιάζει είναι να είναι καλά η ομάδα μου, η οικογένεια μου. Μπορεί να μην εύχομαι συγκεκριμένα το κακό κανενός, αλλά δεν νοιάζομαι ιδιαίτερα γι' αυτούς. Το μόνο που με νοιάζει είναι ο εαυτός μου. Επομένως πρέπει να κάνω λάθος, επειδή ο Ιησούς κοιτάζει από την οπτική του ενοποιημένου Χριστού και της ενοποιημένης Υιότητας – ότι πρέπει να τους ωφελεί όλους ειδικά, δεν ωφελεί κανέναν. Είναι όλα ή τίποτα.

(Κ-17. VI.3:4) Η κρίση σου, όχι μόνο είναι βασισμένη στο παρελθόν, αλλά δεν έχεις και καμία ιδέα για το τι θα έπρεπε να συμβεί.

Επειδή αυτό που νομίζουμε ότι θα έπρεπε να συμβεί είναι μόνο αυτό που θα ωφελήσει ένα συγκεκριμένο κομμάτι της Υιότητας. Και δεν φτάνει αυτό, έχουμε την αλαζονεία να πιστεύουμε ότι πραγματικά γνωρίζουμε ποιο είναι το καλύτερο για μας. Το καλύτερο για μας θα είναι πάντα αυτό που θεωρούμε ότι ικανοποιεί την ιδιαιτερότητα μας. Και το μόνο που θα κάνει αυτό είναι να ενισχύει ακόμα περισσότερο την ίδια την ενοχή που μας έφερε στον κόσμο εξ αρχής.

(Κ-17. VI.3:5) Κανένας στόχος δεν τέθηκε με τον οποίο να ευθυγραμμιστούν τα μέσα.

Αυτό για το οποίο μιλά εδώ είναι ο πραγματικός στόχος ή ο θετικός στόχος. Δεν φέραμε τον στόχο της ειρήνης ή τον στόχο της αλήθειας στο νου μας, που αυτό θα σήμαινε ότι θα έβλεπα το καθετί που συμβαίνει στην μέρα μου σαν μέσον να με βοηθήσει να φτάσω αυτόν τον στόχο. Τα πάντα είναι μια τάξη μάθησης, τα πάντα είναι μια ευκαιρία για μάθηση. Δεν έχει σημασία ποια είναι η μορφή της τάξης μάθησης. Το μόνο που έχει σημασία είναι να το αντιλαμβάνομαι σαν τάξη μάθησης με τον Ιησού για δάσκαλο μου. Και αν το κάνω αυτό, πάντα θα μαθαίνω το μάθημα του, άσχετα με την μορφή, άσχετα με το εξειδικευμένο αποτέλεσμα. Από την άλλη μεριά, το εγώ όντως έχει ένα στόχο με τον οποίο ευθυγραμμίζει όλα τα μέσα – αλλά είναι ένας λάθος στόχος. Ο στόχος του εγώ είναι να ενισχύσει την ιδιαιτερότητα, την απομόνωση και τον διαχωρισμό, έτσι τα πάντα θα γίνονται ορατά κάτω από αυτό το φως. Αν ο στόχος σου επομένως είναι να εξασφαλίσεις ότι είσαι ένα θύμα, τότε θα περάσεις την ημέρα σου ψάχνοντας για ανθρώπους που σε ταραξουν, σε προσβάλλουν, σε απορρίπτουν, σε θυματοποιούν. Τότε αυτό θα συμβαίνει ή θα φαίνεται ότι συμβαίνει (συχνά δεν συμβαίνει καν στον κόσμο – απλά φαντάζεσαι ότι συμβαίνει), και τότε θα βιώνεις ακριβώς αυτό που ήθελες να προκύψει από την κατάσταση. Ήθελες όλοι να σε ταραξουν και να σε απορρίπτουν και να σε προδίδουν και να σε εγκαταλείπουν, και σίγουρα το έκαναν.

Έτσι υπ' αυτή την έννοια, επίσης, τα μέσα ευθυγραμμίστηκαν με τον σκοπό: ήθελες να νιώσεις θύμα και αδικημένος. Τότε εκείνη την ημέρα αντιλαμβανόσουν το καθετί στον κόσμο σου να εξυπηρετεί αυτόν τον σκοπό και επομένως το καθετί όντως εξυπηρετήσε τον σκοπό να σε κάνει να νιώσεις έτσι. Γι' αυτό ο Ιησούς λέει: «Κανένας

στόχος δεν τέθηκε με τον οποίο να ευθυγραμμιστούν τα μέσα», εννοεί κανένας αληθινός στόχος.

(Κ-17.ΒΙ.3:6) Και τώρα η μόνη κρίση που απομένει είναι αν αρέσει στο εγώ [είναι καλό για την ομάδα μου;]· είναι αποδεκτή ή ζητάει εκδίκηση;

Έτσι σκεφτόμαστε πάντα. Κάτι συμβαίνει και μετά το εγώ μου το ερμηνεύει: Μου αρέσει αυτό, είναι καλό για μένα; Αν είναι, τότε όλα είναι θαυμάσια. Αυτή είναι η ιδιαίτερη αγάπη. Αν δεν είναι, τότε προκαλεί επίθεση ή αντεπίθεση ή εκδίκηση. Αυτό είναι το ιδιαίτερο μίσος.

(Κ-17.ΒΙ.3:7) Η απουσία ενός προκαθορισμένου κριτηρίου σχετικά με την έκβαση μιας κατάστασης, κάνει την κατανόηση αμφίβολη και την αξιολόγηση αδύνατη.

Αυτός είναι ο τρόπος του Ιησού να μας πει ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορείς να καταλάβεις τίποτα σε αυτόν τον κόσμο. Δεν υπάρχει απολύτως κανένας τρόπος, επειδή θα προσπαθείς να το καταλάβεις μέσα από τα μάτια ή την νοοτροπία μιας ψευδαισθητικής σκέψης – της ψευδαισθητικής σκέψης του να είσαι διαχωρισμένος, της ψευδαισθητικής σκέψης ότι αυτό που είναι καλό για μένα δεν είναι καλό για κανέναν άλλον, αλλά δεν με ενδιαφέρει. Θυμηθείτε: το εγώ έκτισε όλη του την ύπαρξη εξ αρχής στην κρίση: «Αυτό που είναι καλό για μένα δεν είναι καλό για τον Θεό, αλλά δεν με ενδιαφέρει· ούτως ή άλλως Αυτός δεν υπάρχει πια, επειδή έχει εξουδετερωθεί». Αυτή είναι η βασική ιδεολογική δομή που βρίσκεται κάτω από τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την ζωή μας και όλες μας τις σχέσεις σ' αυτόν τον κόσμο.

(Κ-17.ΒΙ.4:1) Η αξία του να αποφασίσεις από την αρχή τι θέλεις να συμβεί έγκειται απλά στο ότι έτσι θα αντιληφθείς την κατάσταση ως ένα μέσον για να το κάνεις να συμβεί.

Αυτό είναι το είδος σκέψης που χρειάζεται να καλλιεργήσεις καθώς δουλεύεις με τα Μαθήματα. Πρόκειται για έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο να βιώνεις τον εαυτό σου και τον κόσμο. Η ιδέα που το συνδέει αυτό με το «Κανόνες για Αποφάσεις» είναι ότι όταν ξυπνάς το πρωί, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, πρέπει να προσπαθήσεις να σκεφτείς τι θέλεις να προκύψει από αυτή την ημέρα. Αν πιάσεις τον εαυτό σου να λέει, «Θέλω να καταφέρω αυτό που θέλω όταν το θέλω», μην αντισταθείς σ' αυτό, και μην τα βάλεις με τον εαυτό σου. Πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι θα αποκτήσεις αυτό που θέλεις και αυτό δεν θα σε κάνει και πολύ ευτυχισμένο. Η ιδιαιτερότητα ποτέ δεν λειτουργεί – και ποτέ δεν θα σε κάνει αληθινά ευτυχισμένο. Μπορεί να σε κάνει ευτυχισμένο για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Αλλά αν πιστεύεις ότι πήρες αυτό που ήθελες, θα πιστεύεις ότι το πήρες επειδή το έκλεψες: παραπλάνησες και δελέασες άλλους ανθρώπους για να το αποκτήσεις. Επιπλέον, επειδή το έκλεψες, βαθιά μέσα σου θα πιστεύεις ότι δεν είναι πραγματικά δικό σου, και σε κάποιο βαθμό θα πιστεύεις ότι ο άνθρωπος από τον οποίο το έκλεψες έχει κάθε δικαίωμα να το κλέψει και πάλι από σένα. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχει πραγματικός φόβος ότι αυτό που απόκτησες δεν θα μπορέσεις να το κρατήσεις.

Για παράδειγμα: ήθελα πραγματικά απελπισμένα την στοργή σου, την προσοχή σου, το ενδιαφέρον σου και την αγάπη σου και τα απέκτησα. Αλλά ξέρω ότι δεν τα απέκτησα δίκαια – τα έκλεψα από σένα, που σημαίνει ότι δεν πρόκειται να τα κρατήσω. Τώρα θα πρέπει να επαγρυπνώ μην τυχόν και μου τα πάρεις πίσω. Γι' αυτό θα θεωρώ ότι ίσως τώρα να σου αρέσω, αλλά μετά από λίγο δεν θα σου αρέσω. Πάντα θα πρέπει να προσέχω και να επαγρυπνώ για να κρατήσω αυτά που έκλεψα, και να σε εμποδίσω να μου τα ξανά - κλέψεις. Αυτό σίγουρα δεν είναι καθόλου ένας γαλήνιος τρόπος για να ζεις. Ωστόσο έτσι ζει ο καθένας μέσα σ' αυτόν τον κόσμο. Γενικότερα, γνωρίζουμε ενδόμυχα ότι η ζωή που νομίζουμε πως έχουμε ως άτομα την κλέψαμε από τον Θεό. Αυτός είναι ο λόγος που πάντα φοβόμαστε τόσο πολύ ότι θα σβήσει η μικρή μας φλόγα. Πάντα προσπαθούμε να κρατηθούμε ζωντανοί για λίγο ακόμη και λίγο καλύτερα. Αλλά γνωρίζουμε ότι στο τέλος ο Θεός θα εισβάλλει και θα πάρει πίσω αυτό που Του πήραμε, επειδή όλοι πεθαίνουν. Έτσι, από την στιγμή που είμαστε αρκετά μεγάλοι για να το γνωρίζουμε – ότι αν δεν προσέχουμε θα μπορούσαμε να σκοτωθούμε- ζούμε σε μια κατάσταση θανάσιμου τρόμου.

Θα μπορούσαμε να σκοτωθούμε σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, από ένα μικρόβιο, από την κακή διατροφή, παθαίνοντας καρδιακή προσβολή, τρώγοντας κάποια φαγητά, κλπ., κλπ. Ή θα μπορούσε να μας καταρρακώσει ψυχολογικά μια θυμωμένη ματιά των γονιών μας ή κάποιου που βρίσκεται σε θέση εξουσίας. Τρομερός φόβος κατακλύζει ολόκληρη την ζωή μας επειδή γνωρίζουμε ότι η ζωή που νομίζουμε ότι κατέχουμε δεν είναι δική μας – την κλέψαμε. Και ο Ένας από τον Οποίο την κλέψαμε κάποια στιγμή θα μας την πάρει πίσω. Αν μπορέσετε να το καταλάβετε αυτό, τότε θα καταλάβετε τους μικρούς φόβους, τις μικρές ανησυχίες, και τους μικρούς τρόμους με τους οποίους ζούμε κάθε μέρα, γιατί είναι όλοι μέρος αυτού του μεγαλύτερου φόβου. Επομένως αυτό που χρειάζεται να κάνεις, είναι να είσαι ξεκάθαρος ότι αυτός είναι ο στόχος που έχεις θέσει για τον εαυτό σου: να διατηρήσεις την ζωή σου έτσι όπως την ξέρεις. Και χρειάζεται να σου γίνει ξεκάθαρο ότι είναι ένας αγώνας και μια μάχη που δεν θα κερδίσεις ποτέ. Να είσαι σ' αλήθεια ξεκάθαρος κατά την διάρκεια της ημέρας ότι αποκτάς αυτό που θέλεις. Τότε κάποια στιγμή θα πρέπει να αποφασίσεις: αυτό που παίρνω, αυτό που ήθελα, δεν με κάνει πραγματικά ευτυχισμένο. Αυτό σηματοδοτεί την αρχή του τέλους του εγώ – η αναγνώριση ότι αυτό στο οποίο βάσιμες όλη σου την ζωή δεν σου δίνει πραγματικά την ευτυχία και την γαλήνη που νόμιζες ότι θα αποκτούσες. Κάποια στιγμή θα πεις: «Πρέπει να υπάρχει ένας άλλος τρόπος να το κάνω αυτό». Αυτή είναι η αρχή της επίδρασης του θαύματος: ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος, ότι υπάρχει μια άλλη επιλογή που μπορώ να κάνω.